

דעם רבינ'ס

בס"ד
דברים תשפ"ג
גליון 150

איכס

דער ריינער קוואל

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

מען בענקט אהיים

די צדיקי האַמט וועלכע זענען נסתלק געווארן
בעוונותינו הרבים האבן מיר נישט קיין שום חיות.
מיט די בכיה אז מען וויינט און מען זוכט דעם
צדיק באווייזט ער זיך. אזוי ווי מען זעט ביי די
מעשה פון די בעטלערס אז די קליינע קינדער
וועלכע זענען פארלוירן געווארן אין וואלד
און געזוכט א שטיקל ברויט, ווען עס איז זיי
אויסגעגאנגען דאס ברויט, האבן זיי אנגעהויבן צו
בענקען נאכן בעטלער וואס האט זיי שוין אמאל
געברענגט אין וואלד צו עסן, גלייך ווי זיי האבן
געבענקט, אט איז ער דא! עס איז געקומען צו
גיין א בעטלער. אז מיר וועלן בענקען און טון
די שיינע עצות פונעם הייליגן רבי'ן וועט ער זיך
צוריקקערן צו אונז און אונז ליכטיג מאכן.

רבי נתן אין הלכות ערב שרייבט אז איינע פון
די זאכן אויף וואס מען קלאגט אין די טעג איז,
אז מיר קענען נישט האבן רצון בשלמות. רצון
מיינט, וועלן טון נאר דעם אויבערשטער'ס ווילן!
אין בית המקדש איז געווען אזא ליכט פון רצון,
דארט האט געשיינט אזא קלארע אמונה אין
באשעפער, אז יעדער איד וואס איז געקומען
צום בית המקדש האט נאר געוואלט איין זאך, טון
דער רצון פון אויבערשטן!

היינט וואס מיר האבן נישט דער רצון בשלמות
דארף מען וויינען און בענקען, דער עיקר איז
וויינען אויף אונזערע נישט ריכטיגע מעשים וואס
המשך קומענדיגע זייט

דער שבת רופט זיך "שבת חזון" ווייל דער אנהייב
פון די הפסדה הייבט זיך אן "חזון ישעיהו". רבי
נתן שרייבט אין עטליכע פלעצער אז די שבתים
פון די דריי וואכן זענען גאר הויכע שבתים, ווייל
שבת ווייזט אויף אויפן צדיק האַמט וואס ווערט
אנגערופן שבת, ער קען געבן א תיקון אויף גאר
גרויסע עברות. אזוי ווי חז"ל זאגן: "כל השומר
שבת כהלכתו אפילו עובד עבודה זרה, מוחלין
לו כל עונותיו - ווער עס היט דעם שבת ווי די
הלכה איז, אפילו אויב ער דינט עבודה זרה איז
מען אים מוחל אלע זיינע זינד". אזוי אויף ווער
עס גלייבט אינעם צדיק און רופט זיך אויף זיין
נאמען האט שטענדיג א תקוה, אויב מען האלט
זיך אין צדיק און זיינע עצות אפילו אויב מען איז
גאר טיף אראפפאלן וועט דער צדיק אים צום סוף
פאררעכטן.

אויף דעם קלאגן מיר און מיר וויינען אין די טעג,
בפרט אין תשעה באב זיצן מיר אלע אויף דער
ערד, מען לערנט נישט מ'לייגט נישט קיין טלית
ותפילין צו ווייזן אז אן דער בית המקדש און אן

בית של טיבא יחזיק איר ואל תחזן
במנוחן פון הליטין
עו זוכת זיך צו ארץ ישראל

ויריה כל אדם למהש ממשות יתחד
שיתיה לו בסופו ויעזובים לארץ ישראל
(תשפ"ג)

ציון דוהל
אדוור מדיניץ
ד"ר

על מלון

חרוב געווארן אין אונזערע טעג.

מיר וויינען אזוי ווי א קינד וואס איז פארלוירן געווארן און וויינט און בענקט צו זען זיין טאטע מאמע, וואס דאס איז גורם גאר א שטארקע בענקשאפט אויף די עלטערן. אזוי אויף וועט דאס היינט גורם זיין אז דער אויבערשטער זאל זיך שוין מרחם זיין אויף אונז זיינע קינדער און ער וועט אונז בקרוב צוריק בויען דעם בית המקדש, אזוי חז"ל

זאגן: **כָּל הַמִּתְאֲבֵל עַל יְרוּשָׁלַיִם - וְוָעַר**

עַם טְרוֹיַעֲרַט אויף יְרוּשָׁלַיִם, זֹכֶה

רוֹאֶה בְּשִׁמְחָתָהּ - וְוָעַט זֹכֶה

זיין איר צו זען אין איר

פְּרִייד.

איך האב געזעהן אין שכחי

האר"י - אז דער אר"י זכרונו לברכה

האט געמאכט פאר צען פון די חבריא עפעס א

באזונדערער הויז, און די פרויען זענען געווען א גאנצע וואך

באזונדער און די קינדער און א באזונדערע שטוב. די מענער זענען

געווען צוזאמען מיטן אר"י הקדוש א גאנצע וואך און פרייטאג צו

נאכט'ס זענען זיי געקומען אהיים.

ווען עס איז אריבער פינף חדשים האבן זיך די ווייבער געקריגט איינע מיט די

אנדערע, זענען די מענער געקומען אהיים פרייטאג צונאכטס האבן די ווייבער

דערציילט די מענער, האט זיך די מחלוקה אויף צעשפרייט צווישן די מענער. און

ווי באקאנט האט דער הייליגער אר"י ז"ל שטענדיג געווארנט די חברים אז מען זאל זיך

האלטן צוזאמען ברודערליך מיט ליבשאפט און שלום, און וויבאלד יענעם טאג האט

מען אויף דעם עובר געווען האט ר' חיים וויטאל געזען פאר קבלת שבת ווי דער אר"י

קומט אריין אויפגעברויט און דורכאויס דעם דאווענען איז ער געזעצן איינגעהילט אין

טרויער, אזאנס וואס ר' חיים וויטאל האט קיינמאל בעפאר נישט געזען.

ווען דער עולם האט געענדיגט דאווענען איז ר' חיים וויטאל צוגעגאנגען צו אים און

געפרעגט: **"רבי, פארוואס זענט איר געווען אזוי טרויעריג ביים דאווענען?"** האט דער

הייליגער אר"י ז"ל געזאגט אז ער האט געזען דעם יצר הרע ביים דאווענען און דער ס"מ

האט אים געזאגט א פסוק וואס איז מרמז אז דער אר"י וועט ליידער נפטר ווערן, דער

גור-דין איז שוין אפגעזיגלט, און דאס איז געקומען נאר וועגן די קריגעריי וואס האט

אויסגעבראכן צווישן די חברים, ווייל ווילאנג עס איז געווען צווישן זיי שלום האט דער

מקטרג נישט געהאט קיין צוטרטיט צו זיי!

און ליידער האט דאס מקרב געווען דעם אר"י הקדוש'ס הסתלקות. ווער זענען געווען

די חבריא פון דעם אר"י הקדוש? געוואלדיגע, שרפים ואופנים ממש, די חבריא פון דעם

אר"י הקדוש!

דער אור הצדיק איז אזוי גרויס אז עס קען זיך נישט בשום אופן האלטן ביי איין מענטשן

- ווי גרויס דער מענטש זאל נאר זיין - סיידן מיט נאך מענטשן קען איך האלטן דעם

אור הצדיק, אבער מיט מחלוקת קען קען זיך נישט האלטן.

(באארבעט פון

א שמועס פון

ר' לוי יצחק

בענדער ז"ל,

צוגעלייגט

פון שבחי

האר"י)

איין אעשה'ס

בשר באשם'ס באווייט וואונדער
פאר זיינע ליבע קינדער

מקרב זיין

א גוטן טייערע קינדער, ברוך השם דעם הייליגן רבי'נס ראש השנה ווערט שוין גענטער און גענטער, יעדער איינער איז זיכער מתפלל אז יעדער זאל אנקומען גרינג אן קיין שום מניעות, אלעס זאל אריבערגיין וויאזוי עס דארף צו זיין, מען זאל זוכה זיין צו די הייליגע תקונים פון רבי'נס ראש השנה.

איך וויל דערציילן א מורא'דיגע מעשה וואס איז געווען ביי מיר, פדי צו קענען מחזק זיין יעדעס איינעם צו מתפלל זיין, נישט אלעמאל קענען קינדער פארן, עס מאכט זיך אמאל וואס קינדער בלייבן אין שטוב, אבער מען קען זיך ארויסלערנען פון די מעשה א שטארקע חזק אויף די מעלה פון תפלה נישט נאר אויף ראש השנה נאר יעדע זאך וואס א קינד קען פועל'ן מיט תפלה.

איך פלעג פארן יעדעס יאר צום רבי'ן אין אומאן. ווען איך האב געלערנט אין פתה ו', איז געווען א שווערע תקופה פאר מיין טאטע און ער האט מיר נישט געקענט באצאלן קיין טיקעט, מיר וואוינען אין אויסלאנד וואס די

הוצאות קיין אומאן זענען אסאך מער פון ארץ ישראל, האט מיין טאטע מיר געזאגט נאך ראש השנה אז קומענדיגע יאר וועסטו נישט קענען פארן, מען וועט אויסשטעלן אז איין יאר פארסטו און איין יאר פארט מיין ברודער, קומענדיגע ראש השנה וועסטו נישט פארן!

עס איז מיר געווען זייער שווער צו הערן אזא בשורה. איך האב גענומען די הויפט עצה פון רבי'ן און זיך גענומען מתפלל זיין דער אויבערשטער זאל מיר העלפן איך זאל יא קענען זיין ביים רבי'ן אויף ראש השנה. אזוי ווי יעדער ברסלב'ער חסיד ווייסט די מורא'דיגע מעלה פון הייליגן קבוץ, בפרט א ברסלב'ער וואס איז שוין איינמאל געווען ביים רבי'ן און ער ווייסט וואס ס'מיינט זיין ביים הייליגן רבי'ן ערב ראש השנה און די נאנטשאפט צום באשעפער וואס מען האט ראש השנה, האב איך אנגעהויבן יעדן טאג צו מאכן תפלות, און גלייך ווען דער אויבערשטער האט אנגעהויבן העלפן, האט זיך אנגעהויבן צו עפענען א וואונדערליכע אינטערעסאנטע גס.

פונקט יענעם יאר איז אריינגעקומען אין אונזער פתה עפעס א אינגל וואס איז געווען אביסל שוואך סיי אין לערנען סיי אין אנדערע זאכן, נישט אלע חברים האבן אזוי שטארק ליב געהאט צו רעדן מיט אים און שמועסן מיט אים. ברוך השם אז מיר ווייסן פון הייליגן רבי'ן אז יעדער איד איז זייער טייער, בין איך יא צוגעגאנגען צו אים און אנגעהויבן שמועסן מיט אים און אים מקרב זיין, אים מאכן גוט פילן אין פתה. איך האב געלערנט מיט אים אפאר

מאל, אזוי צוביסליך האב איך אנגעוויבן צו האבן מער און מער קשער און אפטער געלערנט מיט אים.

איין טאג קומט דער אינגל צו מיר און דערציילט מיר אז זיין טאטע האט א שטיקל שייכות מיטן הייליגן רבי'ן און זיין טאטע פארט קיין ראש השנה אין אומאן, אבער ער רופט זיך נישט ממש קיין ברסלב'ער. דעמאלט ווען איך האב דאס געהערט פון אים האב איך אים דערציילט בדרך אגב אז איך פאר אויך אין אומאן, נאר קומענדיגע יאר זעט נישט אויס אז איך וועל קענען פארן, ווייל מיין טאטע האט נישט קיין געלט צובאצאלן, אבער איך וויל נאך זייער שטארק יא פארן און איך בין מתפלל אויף דעם, אזוי האב איך אים דערציילט.

עס גייט אריבער אפאר וואכן, דער אינגל קומט צו מיר און מיר אז זיין טאטע זאגט אז אזוי ווי איך בין ארויסהעלפן און שמועסן מיט אים, מיט אים און בעזר השם סוף יאר וויל ער מיר באצאלן די טיקעט קיין אומאן צום הייליגן רבי'ן, אשירינו מה טוב חלקינו! הראש השנה שלי עולה על הכל! חזקו ואמצו אין אלע ענינים ובפרט אין דער זאך פון תפלה און התבודדות, יעדן טאג זיך אויסגיסן דאס הארץ פארן אויבערשטן, ווייל דער אויבערשטער איז א שומע תפלת כל פה.

אזוי איז טאקע געווען, איך האב ווייטער געלערנט מיט דעם אינגל און אים מקרב געווען. סוף יאר האט זיין טאטע מיר באצאלט דעם גאנצן טיקעט צו פארן צום הייליגן רבי'ן. די אינטערעסאנטסטע חלק פון די מעשה איז אז גלייך נאך ראש השנה איז דער אינגל ארויסגעגאנגען פון חדר. פון דעם האב איך געזען אז ער איז געווען א שליח מיר צו העלפן אז איך זאל יא זוכה זיין צו פארן צום הייליגן רבי'ן.

דער אינגל קומט צו מיר און מיר אז זיין טאטע זאגט אז אזוי ווי איך בין אים מקרב וויל ער אז איך זאל אים טאקע ארויסהעלפן און שמועסן מיט אים, לערנען מיט אים און בעזר השם סוף יאר וויל ער מיר באצאלן די טיקעט קיין אומאן צום הייליגן רבי'ן! עס איז געווען פאר מיר אן אמת'ע הארה פון הימל, א ליכטיגקייט צו זען ווי דער אויבערשטער הערט אויס יעדעס אידיש קינד. איך געדענק אז דאס איז געווען דאס ערשטע מאל וואס איך האב קלאר געזען אז תפלה פועלט! א קינד איז מתפלל אויף א זאך און

דאס געשריי אין רוסישן טורמע 3#

המשך: ווידער איז ר' משה ירוסלבסקי אין רוסישן תפיסה פארן הארבן זינד צו געבן עסן פאר ארימע אידישע קינדער לכבוד דעם גרויסן ראש השנה אין אומאן.

אויך דאס מאל האט זיך ר' משה גענומען צו די אלטע גוטע עצה פון בעטן און שרייען צום באשעפער און אויך די איבערגעבליבענע חסידים וואס זענען געבליבן אין אומאן האבן איינגעריסן הימלען פאר אים. די ישועה האט אנגעהויבן אויפשיינען, ווען א שוועסטער זיינע וואס איז געבעך פארקראכן פון אידישן וועג, און איז ארויפגעשטיגן אין הויכע שטעלעס ביז די קאמוניסטן האט געזאגט אויף אים א רעקאמענדאציע פארן בית משפט אז ער איז א גלייכער און גוטער ארבעטער (א ארבעטער דאס איז געווען די העכסטע מדריגה אין רוסלאנד! לויט דער קאמוניסטישער קרוימער קאפ, ווער ס'ארבעט דארף מען אים האבן... ווער נישט לעבט און עסט אויף יענעמ'ס חשבון, זאל ער גיין געזונטערהייט...) אין איינע פון די טעג איז אריינגעקומען אן אפיציר אין זיין כאטקע און אים

גענומען צו אן אויספארשונג, מען האט אים אויסגעפארשט פון וואו האט ער געלט צו טיילן עסן? און פארוואס טיילט ער עסן יעדעס יאר אין דער זעלבער צייט. ר' משה האט זיי געענטפערט מיט א תמימות, אז ער ארבעט שווער, ער פירט א גאנצן טאג מענטשן מיט זיין פערד און וואגן פון דעם פארדינט ער זיין געלט. אזוי אויך האט ער זיי דערציילט די מעשה וואס ער האט בייגעלעבט פאר יארן צוריק ווען ער האט געזעהן דער טויט פאר די אויגן און דעריבער האט ער גע'טענה'ט אז מאכט ער יעדעס יאר א סעודת הודאה... צו דאנקען אויף דעם וואס זיין לעבן איז געראטעוועט געווארן! מען האט אים צוריקגעפירט אין זיין בודקע און ער איז געבליבן מיט ספיקות וואס האט אים געשניטן ביזן הארץ צו האט ער ריכטיג געענטפערט אדער האט ער זיך אליין מודה געווען אין זיין באשולדיגונג.

מיטן אויבערשטנס'ס הילף זענען זיינע ווערטער אנגענומען געווארן אין די אויערן פון די פארשערס און מען האט אים באפרייט, נישט פארן שטרענג אנזאגן אז דאס איז דאס לעצטע מאל וואס ער מאכט אזא סעודה...

שבת שובה אינדערפרי האט מען אים ארויסגענומען און געברענגט צום גרויסן אפיציר פון תפיסה וואס האט אים טרוקן געמאלדן: "דו ביסט באפרייט!" די שמחה פון די חסידים זעענדיג ר' משה צוריקקומען אין קלויז פריי האט

נישט מתפלל געווען ארויפצוגיין קיין ארץ ישראל ווייל ער האט געוואלט אנהאלטן זיין צוזאג פון אנגרייטן סעודות פארן עולם אויף ראש השנה, וואס איז געווען ביי אים העכער פון אלעס, אבער יענעם יאר איז שוין ליידער געווען זייער א קליינער און באהאלטענער קבוץ און דער קלויז איז געווען פארמאכט און פארשלאסן, אזוי אז עס איז שוין ליידער נישט געווען פארנועם צוצושטעלן סעודות, האט ער געבעטן ביים ציון: "רבי איך וויל ארויפגיין אין ארץ ישראל!"

און וואס ער האט געבעטן האט טאקע ווירקליך פאסירט! באלד נאך ראש השנה האט ר' משה אנגעגעבן א בקשה ביי דער רעגירונג פאר אים מיט זיין משפחה, צו קענען ארויסגיין פון רוסלאנד קיין ארץ ישראל און דער אומגלויבליכער נס איז געשען מען האט גלייך צוגעשטימט, נישט נאר מען האט אים געלאזט גיין נאר מען אים "פארשיקט" פון רוסלאנד!!! דאס מיינט אז ביז א קורצע צייט דארף ער שנעל אפלאזן דאס לאנד!

די ישועה איז געווען צום סוף אויף דער גרויסער נס הצלה פון ר' משה

געשטיגן ביזן הימל... ביי שלוש סעודות האט מען געטאנצט רקודים און זיך געפרייט מיט ר' משה דאנקענדיג דעם אויבערשטן פאר דער אפענער נס, אין דעם געלעגנהייט האט ר' משה געזאגט פאר זיינע חברים זאלט איר וויסן אז דאס יאר גיי איך זוכה זיין צו פארן קיין ארץ ישראל!

די חברים זענען געבליבן ערשטוינט פון וואו איז ער אזוי באשלאסן ביי זיך? רוסלאנד איז דאן געווען א גרויסע ריזיגע תפיסה מען האט נישט געקענט ארויספארן פון איר קיין ערגעץ נישט,

נאר פארן בעטן רשות ארויסצופארן צו אנדערן לאנד האט מען געקענט פארשיקט ווערן אין סיביר... דעריבער איז ארויספארן פון רוסלאנד קיין ארץ ישראל

געווען דער גרעסטער חלום פון יעדער ברסלב'ער חסיד אין יענער צייט. אבער ר' משה איז געווען זייער רואיג און קלאר, ער האט געזאגט פאר זיינע חברים: "איך בין זיכער אין וואס איך זאג, ווייל איך האב געבעטן אויף דעם ביים רביו'ס ציון דאס יאר ערב ראש השנה, און אלע תפלות וואס איך בעט ביים רבי'נס ציון ווערט אנגענומען!"

ביז דאס יעצטיגע יאר האט ר' משה

לאנד. זיין ארויפקומען איז געווען א גרויסער וואונדער ביי אלע, ווי האט זיך א גאנצע משפחה ארויסגעשמוגלט פון רוסלאנד אין אזעלכע אומשטענדן? ר' משה האט אבער אלעס אנגעהאנגען אין כח פון צדיק, וואס האט געזאגט: "ביי מיר האט קיינער נישט דערלייגט!"

ר' משה האט זיך באזעצט אין ירושלים צווישן די ברסלב'ער חסידים וואס זענען געווען גאנץ ווייניג אין יענע צייט, ער איז געווען איבערגליקליך זיך צו דרייען אין די געסאלאך פון די הייליגע שטאט וואו מען קען מקיים זיין תורה און מצוות אפענערהייט. איין זאך האט אים שטארק געבאדערט די גאנצע צייט, וואס וועט זיין מיט זיין הבטחה? ער האט דאך עפעס צוגעזאגט, אין ירושלים איז נישט געווען פאר וועמען צוצוגרייטן סעודות ראש השנה ווייל דער קבוץ איז געווען אזוי קליין, און ווער עס איז געקומען פונדערווייט איז שוין געווען איינגעארדנט מיט אן אכסניה, ר' משה איז געווען פארצווייפלט זאל ער אויפגעבן זיין צוזאג?

מיט זיין גאנצע משפחה ווייל אפאר חדשים שפעטער האט מען ליידער געכאפט אסאך טייערע חסידים וואס זענען איבערגעבליבן, א חלק האבן די רוסי ימח-שמו אוועקגעלייגט אויף קדוש השם און די אנדערע האבן זיי פארשיקט קיין סיביר, אזוי

אז ר' משה איז צום ערשט נצול געווארן פון דעם, א קורצע צייט שפעטער זענען די דייטשן ימח שמו אריינגעקומען אין אוקריינע און אויסגעמארדעט אין אפאר חדשים אלע אידן פון אומאן, בארדיטשוב טעפליק, נעמירוב און נאך שטעטלעך ארום וואס זענען אלע געווען באוואוינט מיט אידן, פון די אלע צרות איז ר' משה מיט זיין פאמיליע נצול געווארן מיטן ארויפגיין קיין ארץ ישראל.

חדש כסליו זענען זיי ארויפגעגאנגען אויפן שיף אין אדעסע און כ' כסליו תרח"צ (די שווערסטע יארן פאר כלל ישראל, די יאר האט אויסגעפלאצט די צווייטע וועלטס קריג) זענען זיי אראפגעגאנגען אין פארט פון די הייליגע

המשך קומענדיגע וואך בעז"ה

ספודי מעשיות משנים קדמוניות

הקדמה לספודי מעשיות (2)

פון גאון-עווינו מורינו

רבי זנון מברסלב זיע"א

דער גרויסער תלמיד

פון רבינו הקדוש זיע"א

שְׁהִיָּה מְלָבִישׁ אוֹתָהּ הַהֲשָׁגָה בְּאוֹתָהּ
הַמַּעֲשֵׂה וְהַמַּעֲשֵׂה בְּעֶצְמָהּ הִיא מְרָאָה
נִרְאָה וְהֲשָׁגָה עֲלִיוֹנָה מְאֹד שֶׁהִשִּׁיג
וְרָאָה בְּמָקוֹם שֶׁרָאָה

וְגַם לְפַעֲמִים הָיָה מִסְפָּר מַעֲשֵׂה
מִהַמַּעֲשִׂוֹת שֶׁמִּסְפָּרִין הָעוֹלָם אָבֵל
הוֹסִיף בְּהֶם הִרְבָּה, וְהַחֲלִיף וְתַקֵּן הַסֵּדֶר
עַד שֶׁנִּשְׁתַּנְּה סִפּוּר הַמַּעֲשֵׂה לְגַמְרֵי מִמֶּה
שֶׁהָעוֹלָם מִסְפָּרִין וְכֵנ"ל:

אָבֵל לֹא נִכְתְּבוּ בְּזֶה הַסֵּפֶר מְאֹלוֹ
הַמַּעֲשִׂוֹת כִּי אִם אַחַת אוֹ שְׁתַּיִם וְשֶׁאֵר
כָּל הַמַּעֲשִׂוֹת הֵם חֲדָשׁוֹת לְגַמְרֵי שֶׁלֹּא
נִשְׁמְעוּ מֵעוֹלָם

בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן שֶׁהִתְחִיל רַבְּנוּ, זְכוֹרֵנוּ
לְבָרְכָהּ, לְעֵסֵק בְּסִפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת

אָמַר בְּפֶרוּשׁ בְּזֶה הַלְּשׁוֹן: הִנְנִי אֲתַחִיל
לְסַפֵּר מַעֲשִׂוֹת, (אִיךָ וְעַל שׁוֹיֵן אָן
הֵיבֵן מַעֲשִׂוֹת דְּעַר צִילִין), וְכוּנּוֹת
דְּבָרָיו הָיָה, כְּמוֹ שֶׁאֹמֵר מֵאַחַר שֶׁאִינוּ
מוֹעִיל לָכֶם לָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
עַל יְדֵי הַתּוֹרוֹת וְהַשִּׁיחוֹת הַקְּדוּשׁוֹת
וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה מֵהַ שְׁעֵסֵק בִּיגִיעוֹת גְּדוּלוֹת
כָּל יָמָיו לְהַשִּׁיבֵנוּ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ וּמֵאַחַר שֶׁאִינוּ מוֹעִיל כָּל
אֵלֶּה עַל כֵּן הוּא מֵתַחִיל לְעֵסֵק בְּסִפּוּרֵי
מַעֲשִׂוֹת

וְאִזְ בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן אָמַר הַתּוֹרָה הַמִּתְחַלֵּת
פִּתַח רַבִּי שֶׁמְעוֹן וְאָמַר עַת לַעֲשׂוֹת לָהּ
הִפְרוּ תוֹרָתְךָ וְכוּ' דָּא אֹרִיָּתָא דְּעִתִּיקָא
וְכוּ' הַנְּדַפְּסֵת בְּסִפּוּר הָרֵאשׁוֹן בְּדָף קנ"ז
וְשֵׁם מְבֹאֵר בְּסוּף הַמֵּאמֵר קֶצֶת מֵעֵינֵן

קֶדֶם שֶׁסִּפֵּר מַעֲשֵׂה רֵאשׁוֹנָה שֶׁבְּסִפּוּר זֶה
עָנָה וְאָמַר בְּסִפּוּרֵי הַמַּעֲשִׂוֹת שֶׁהָעוֹלָם
מִסְפָּרִים יֵשׁ בְּהֶם נִסְתָּרוֹת הִרְבָּה וְדַבְּרִים
גְּבוּהִים מְאֹד

אִךְ שֶׁנִּתְקַלְקְלוּ הַמַּעֲשִׂוֹת כִּי חָסַר מֵהֶם
הִרְבָּה וְגַם נִתְבַּלְבְּלוּ, וְאִינָם מִסְפָּרִים
אוֹתָם כְּסֵדֶר כִּי מֵה שֶׁשִּׁיךְ בְּתַחֲלָה
מִסְפָּרִים בְּסוּף וְכֵן לְהַפְּךָ וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה

אָבֵל בְּאֵמֶת יֵשׁ בְּהַמַּעֲשִׂוֹת שֶׁמִּסְפָּרִים
הָעוֹלָם דְּבָרִים נְעֻלְמִים גְּבוּהִים מְאֹד
וְהַבְּעַל-שֵׁם טוֹב זָכַר צְדִיק וְקְדוֹשׁ
לְבָרְכָהּ, הָיָה יָכוֹל עַל יְדֵי סִפּוּר מַעֲשֵׂה
לִיחַד יְחִוּדִים כְּשֶׁהָיָה רוֹאֶה שֶׁנִּתְקַלְקְלוּ
צְנוּרוֹת עֲלִיוֹנִים וְלֹא הָיָה בְּאִפְשָׁר
לְתַקֵּן אוֹתָם עַל-יְדֵי תְּפִלָּה הָיָה מִתְקַנֵּם
וּמְיַחְדֵּם עַל יְדֵי סִפּוּר מַעֲשֵׂה.

וְעוֹד דְּבַר רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ, בְּעֵינֵי זֶה
וְאַחַר-כֵּן הִתְחִיל לְסַפֵּר מַעֲשֵׂה שֶׁבְּדָף
הַסְּמוּךְ וְאָמַר בְּדָרְךָ סִפְרֵי מַעֲשֵׂה וְכוּ'

וְדַע שֶׁהַמַּעֲשִׂוֹת שֶׁסִּפֵּר רַבְּנוּ רַבִּם
כְּכֹלָם הֵם מַעֲשִׂוֹת חֲדָשׁוֹת לְגַמְרֵי שֶׁלֹּא
נִשְׁמְעוּ מֵעוֹלָם רַק הוּא בְּעֶצְמוֹ סִפְרָם
מְלִבּוֹ וְדַעְתּוֹ הַקְּדוּשָׁה כְּפִי הַהֲשָׁגָה
הָעֲלִיוֹנָה שֶׁהִשִּׁיג בְּרוּחַ קְדָשׁוֹ

אָנגערופן בְּדֶרֶךְ צַחוּת: "היינט האב איך געזאגט דריי זאכן אַנדערש ווי די וועלט זאגט".

(א) די וועלט זאגט אז ספּוּרִי מעשיות איז מסוגל צו שלאפן, און איך זאג אז דורך ספּוּרִי מעשיות וועקט מען אויף מענטשן פון זייער שלאף.

(ב) די וועלט זאגט אז פון ספּוּרִי מעשיות קומט מען נישט צו טראגן - צו געבוירן קינדער (פון זאגן ווערט מען נישט טראגן) און איך זאג אז פון ספּוּרִי דברים פונעם צדיק, וואס ער דערוועקט דורכדעם די מענטשן פון זייער שלאף, דורכדעם קומט מען צו צו פקידת-עקרות.

(ג) די וועלט זאגט אז דער אמת'ער צדיק המפלג במעלה דארף נישט האבן אסאך געלט, פארוואס דארף ער געלט? און איך האב געזאגט אז עס איז פארהאן אזא סארט התבוננות וואס מען ברויך צו דעם האבן די גאנצע וועלטס פארמעגן, כל הון דעלמא.

ספּוּרִי מעשיות שעל ידי ספּוּרִי מעשיות של הצדיק האמת מעוררין מהשנה את בני אדם שנפלו בשנה וישנים את ימיהם וכו' עיין שם,

ויש מעשיות שהם בקרב שנים, ויש ספּוּרִי מעשיות של שנים קדמוניות שהם בחינת עתיק וכו',

עיין שם היטב ותבין ותשפיל קצת מן מוצא דבר עד היכן הדברים של אלו המעשיות מגיעים, ומה הייתה כוננת הקדושה בזה,

ובאמת יש באלו המעשיות התעוררות גדול מאד מאד להשם יתברך ברב המקומות אפלו על פי פשוט

מלבד הנסתרות כי כלם הם סודות נוראות ויש להם כח גדול לעורר הכל להשם יתברך:

~ חיי מוהר"ן (אות כה) ~

דאס באלאנגט צו די תורה "פתח רבי שמעון (סימן ס'). נאך וואס דער רבי האט געזאגט דעם מאמר, האט ער זיך

תפלה לראש השנה

על כן רחם עלינו למען שמך, האב רחמנות אויף אינז פאר דיין נאמען וועגן, שטיי צו אונזער הילף מיר זאלן זוכה זיין צו צעברעכן אלע מניעות, און זוכה זיין צו קומען צו די אמת'ע צדיקים אויף ראש השנה און זיך מקשר זיין צו זיי מיט אן אמת, און זוכה זיין בשלמות צו ריינע געדאנקען און מה'שבות.

מיר זאלן זוכה זיין צו ממתיק זיין און מבטל זיין אלע דינים און ממשיך זיין אויף אינז גוטע חסדים. זיי אינז מזכה דיר צו אנערקענען און צו וויסן דיין דערהויבנקייט און דיין געוועלטיגונג אויף אינז, דו זאלסט קעניגן אויף אינז מיט דיין כבוד ווי אמשנעלסטן וידע כל פעול, כי אתה פעלתו, און יעדע באשעפעניש זאל וויסן אז דו האסט אים באשאפן, און יעדער וואס האט א נשמה אין זיך זאל זאגן: "דער אויבערשטער דער גאט פון די אידן איז דער קעניג און זיין קעניגרייך טוט געוועלטיגן אויף אלעמען."

זיי אונז מטהר און הייליג אונז מיט דיין הייליגע דערהויבענע קדושה פון יעצט ביז אויף אלעמאל אמן.

לאמיר זיך פאר הערו

להתוודע ולהגלות - הקדמה (2)

ד. וועלכע תורה אין ליקוטי מוהר"ן זאגט דער רבי אז דער צדיק איז עוסק צו אויפוועקען די וועלט פון טיפן שלאף דורך סיפורי מעשיות?

ס"ב

ס'

ס' תנינא

ה. שאלת זכות: אויף וועלכע ספרים האט רבי נתן געזאגט אז דער זאגן אליין, איז מסוגל פאר די נשמה אזוי צו זאגן די זוהר הק' און די תיקונים? (עין בכוכבי אור, אנשי מוהר"ן ערך מוהרנ"ת אות כ"ז)

ליקוטי מוהר"ן, ספר המידות

סיפורי מעשיות, שיחות הר"ן

ליקוטי מוהר"ן, ספר המידות, סיפורי מעשיות, און זיינע שיחות

ו. שאלת זכות: אין וועלכע טעג זאגט אונז רבי נתן אז ס'איז א מצוה צו זאגן די אלע ספרים פון אנהייב ביז'ן סוף און ס'העלפט זייער זייער? (עין בכוכבי אור, אנשי מוהר"ן אות כ"ז)

אין די טעג פון ספירה

אין טעג פון בין המצרים

אין די הייליגע טעג פון אלול

א. זענען די מעשיות נייע?

אלע זענען אינגאנצן ניי

אלע זענען מעשיות וואס די וועלט דערציילט נאר דער רבי האט עס פארראכטן

רוב זענען אינגאנצן ניי, נאר איינע אדער צוויי זענען וואס די וועלט דערציילט נאר דער רבי האט עס פארראכטן

ב. וואס האט דער רבי געזאגט ווען ער האט אנגעהויבן דערציילן די מעשיות?

איך וועל שוין אנהויבן מעשיות צו דערציילן

איך וועל דערציילן א מעשה

איך וועל דערציילן די מעשיות

ג. וואס איז דא אין די מעשיות אפילו על פי פשוט?

אביסל התעוררות צו עבודת השי"ת

א גרוסע התעוררות צו עבודת השי"ת

זייער זייער א גרויסע התעוררות צו עבודת השי"ת

ז. אין די הקדמה אויף סיפורי מעשיות איז פארהאן א שורה וואס דערמאנט איינע פון די בילדער אין היינטיגן גליון, וועלכע ווערטער איז דאס און וועלכע בילד?

ח. וויפיל מאל ווערט דערמאנט אין היינטיגן גליון דאס ווארט "ארץ ישראל" ?

דער געווינער אויף הקדמה סיפורי מעשיות #1
איז הילד החשוב נתן דוד בלומשטוק, ירושלים

די מתנה ליגט ביים משגיח אין ת"ת ברסלב בית שמש / ירושלים

שייערע ברסלע'ער אינאל

קלינג יעצט אריין אין טעלעפאן ליין און זיי זיך משתתף
אין דעם קאמפיין פאר'ן הייליגן רבינ'ס ראש השנה
אויף יעדעס מאל וואס דו זאגסט א תיקון הכללי גייסטו
אריין אין ווערדפולע גורלות.

02.5.3333.72

אויף קנעפל 8-8

אדער אין 'לנצח המלחמה' 02.67.343.18

אין אמעריקא און קאנאדא רופט

646-585-3040

כי התפלה זה עקר הכלי זין לנצח המלחמה

לנצח
תשפ"ד ר"ה

המלחמה

צאם רבינס

משלים

און דער שלאס איז אָפֿן... זיין מזל האט אים צוגעשפּילט, אזוי גייט ער צו צום קעסעטל און טרעפט דעם שלאס אָפֿן, האט ער גענומען פיר פינף רענדלעך נאר זיך צו קענען שפּייזן.

המשך "דער שטערן-זעער האט מיר געזאגט אז מיין מזל וועט זיין איך זאל זיין א גנב."

ער קומט אַהיים צו זיין ווייב און פֿרעגט דאס געלט זאגנדיג: "זע, איך האב ערפּילט דיין ווילן, שפּייז זיך מיט דעם ווייל איך וועל מער נישט גנב'נען."

עס איז אַנגעקומען שבת, מן הסתם האבן זיי געהאט דעם גאנצן שבת צוגעשטעלט ווי עס דארף צו זיין, ווי חלה פון ווייץ-ברויט (לחם דגן) און נאך זאכן ווי דער סדר. ווארשיינליך האט ער געהאט פיר פינף טעכטער און זיי האבן געכאפט איינע פון דער צווייטע א שטיק ברויט, ווייל דאס ביסל איז אים נישט גענוג געווען.

ענטפערט זי: "זיכער, איך וויל אויך נישט די גאנצע מעשה, מיר האבן דאס געטון נאר צוליב דער ענגשאפט."

די ווייב זיינע האט זיך אַנגערופֿן: "רבוננו של עולם, ס'איז מיר שוין נמאס דאס אַרימקייט, עס האלט ביי דעם אז איך וויל דו זאלסט זיין א גנב און מער נישט ליידין אזא שווערע דריק."

ווידער אמאל האט זיך די ווייב צושריגן מיט באַנומענע קולות: "דו קבצן איינער, שלימזלניק, דו ביסט דאך געווען אין געשעפט, פארוואס האסטו מיר נישט געברענגט א יופא (שיינער מאנטל)?"

דער מאן האט געמוזט אויספאלגן איר ווילן, 'יא געוואלט און נישט געוואלט און פארט געגאנגען'. (דעם לשון חזר'ט דער רבי יעדעס מאל) איז ער געגאנגען גנב'נען. ער האט זיך מישב געווען צו באַגנב'נען דעם גרויסן נגיד פון שטאט.

בלית ברירה האט ער געמוזט ווידער גיין גנב'נען אין געשעפט. ער קומט אהין און טרעפט דארט א גנב שטייט, און פֿרעגט אים: "ווער ביסטו?" ענטפערט יענער: "איך בין א גנב."

ער גייט למעשה גנב'נען און טרעפט ווי די היטערס ליגן אין א טיפן שלאף און פֿרעגן אים גארנישט, איז ער צוגעגאנגען צום געשעפט

פֿרעגט דער יעניגער, און ווער ביסטו? "ענטפערט ער אויך: "איך בין א גנב". זאגט אים דער אַרימאן: "לאמיר זיין א שותף צוזאמען אין די גנבות, איך האב א גוט מזל צו דעם, און דער איז איינגעגאנגען אין דעם."

המשך קומענדיגע וואך בעז"ה (כוכבי אור - ספורים נפלאים)

